

شبیه سازی زنجیره چند جزئی با جریان برگشتی به روش شبه ایده آل به منظور دستیابی به بهترین غلظت ایزوتوپ زنون-۱۳۴

پیری زاد هجراندوست، سمیه^(۱) - محمودیان، عادل^(۱) - ملاح، محمد حسن*^(۲) -
صفدری، سید جابر^(۲)

۱- سازمان انرژی اتمی ایران، شرکت فناوری های پیشرفته، معاونت فنی و مهندسی، صندوق پستی ۱۹۸۳۹۶۳۱۱۳

۲- سازمان انرژی اتمی ایران، پژوهشگاه علوم و فنون هسته‌ای، پژوهشکده مواد و سوخت هسته‌ای، صندوق پستی: ۱۴۱۵۵-۱۳۹۹

چکیده:

اولین مرحله در شناخت عملکرد جداسازی آبشارهای چند جزئی، مدلسازی آبشارها می باشد. یکی از روش های شبیه سازی زنجیره های چند جزئی با جریان برگشتی بوسیله مدل شبه ایده آل می باشد. در این تحقیق با استفاده از آبشار شبه ایده آل به جداسازی ایزوتوپ های زنون پرداخته شده است و بررسی اثر پارامترهای مختلف برای رسیدن به بهترین غنای $Xe-134$ در زنجیره شبه ایده آل انجام شده است. در این خصوص ابتدا حدس اولیه برای کلیه مقادیر جریان ها و غلظت ها بوسیله روش تکرار q انجام شده و سپس بوسیله روش تکنیک پیوستگی شبیه سازی بوسیله مدل شبه ایده آل انجام می گیرد. با انجام مطالعه پارامتریک بر روی $Xe-134$ غلظت نهایی به مقدار ۳۳٪ از قسمت پسماند مشاهده می شود.

کلمات کلیدی: آبشار شبه ایده آل، تکنیک پیوسته، روش تکرار q

Abstract

The first step of recognizing the separation performance in multi-component cascade is cascade simulation. One of the simulation methods of multi-component cascade is the quasi-ideal model. In this investigation was proceeded separation of Xe-Isotope by quasi-Ideal cascade and the effect of different parameters to get the best concentration of Xe-134 was considered. Initial value for all concentration and flow was carried out by q-iteration method, then continuation technique was implemented to stimulate the quasi-ideal cascade. Parametric study of Xe-134 shoes the concentration of 33% from stripping section.

Keywords: quasi-ideal cascade, continuation technique, q-iteration method.

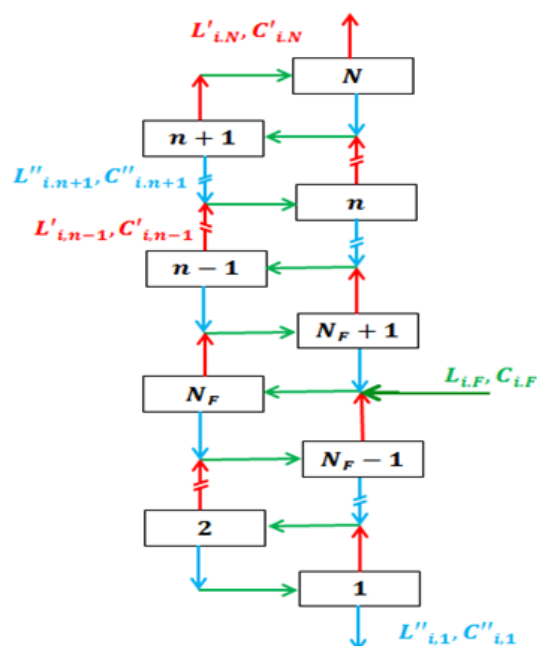
مقدمه :

اولین مرحله در شناخت عملکرد جداسازی آبشارهای چند جزئی، مدلسازی آبشارها می باشد. فرض اصلی و اساسی در طراحی یک آبشار عملی بودن آن است. زنجیره شبه ایده آل ابتدا در سال ۱۹۶۸ توسط Apellblad و همکاران شبیه سازی گردید. در آن کار که به صورت دو جزئی به مقایسه و بررسی زنجیره شبه ایده آل پرداخته شده است. در این مقاله اشاره شده است که مجموع جریان های میان مرحله ای در زنجیره ایده آل

نسبت به زنجیره های دیگر کمترین مقدار می باشد در حالیکه در زنجیره شبه ایده ال مجموع جریان های میان مرحله ای کمی بیشتر از زنجیره ایده ال می باشد [۱]. در سال ۲۰۰۰ Sazykin و همکاران با فرض برش جز k ام در مراحل ثابت به حل تحلیلی زنجیره شبه ایده ال پرداخته اند [۲]. ولی این فرض اساسی برای حل زنجیره شبه ایده ال نمی باشد و می تواند در مراحل مختلف نیز متفاوت فرض شود. در سال ۲۰۱۱ Zeng و همکاران به بررسی حل عددی زنجیره شبه ایده ال پرداخته اند [۳]. وی در ابتدا به وسیله روش تکرار q حدس اولیه برای کلیه مقادیر غلظت ها را بدست آورد [۴]، و سپس به وسیله روش تکنیک پیوستگی به حل عددی زنجیره شبه ایده ال پرداخت. شایان ذکر است تاکنون در هیچ یک از مقالات ارائه شده در خصوص زنجیره شبه ایده ال به بررسی و مطالعه پارامتریک این زنجیره و انتخاب پارامترهای برتر برای بیشترین جداسازی یک جزء پرداخته نشده است. در این مقاله به جداسازی ایزوتوپ های زنون با استفاده از آبشار شبه ایده ال پرداخته شده است، و مطالعه پارامتریک بر روی مقادیر $\theta_{k,n}$ و همچنین بر روی جزء k برای جداسازی ایزوتوپ هشتم از این گاز انجام شده است.

روش کار :

بر خلاف زنجیره های دوجزئی، مدل ها و تئوری های مختلفی برای جداسازی ایزوتوپهای چندجزئی وجود دارد که از جمله آنها می توان به آبشار شبه ایده ال اشاره کرد که در ادامه به بررسی و شرح کامل این مدل پرداخته می شود. در شکل (۱) نمایی از یک آبشار چند جزئی با جریان برگشتی مشاهده می شود.

شکل شماره (۱): شماتیکی از یک آبشار جداسازی سیستم چندجزئی N مرحله ای

در یک زنجیره چند جزئی تعداد مجهولات در هر مرحله برابر $3Nc+3$ می‌باشد (Nc تعداد ایزوتوپها می‌باشد) که از این تعداد ۳ مجهول مربوط به جریانهای خوراک، محصول و پسماند بوده و $3Nc$ مجهول مربوط به غلظت کلیه ایزوتوپها در جریانهای فوق می‌باشد. بنابراین در مجموع تعداد $N(3Nc+3)$ مجهول در یک زنجیره چند جزئی N مرحله‌ای وجود خواهد داشت. بنابراین در ادامه به بیان معادلات حاکم بر زنجیره چند جزئی پرداخته می‌شود. با نوشتن موازنه جرم در هر مرحله معادله زیر بدست می‌آید.

$$C_{i,n}L_n - C'_{i,n}L'_n - C''_{i,n}L''_n = 0 \quad (1)$$

که در این معادله به ترتیب جریانهای محصول، پسماند، و خوراک، L_n , L'_n , L''_n می‌باشند، و مقدار غلظت های اجزا به ترتیب در محصول و پسماند و خوراک $C_{i,n}$, $C'_{i,n}$, $C''_{i,n}$ می‌باشند. از موازنه جرم حول گره در هر مرحله معادله زیر حاصل می‌شود:

$$C_{i,n}L_n - C'_{i,n-1}L'_{n-1} - C''_{i,n+1}L''_{n+1} = \delta(n, N_F)C_i^F F \quad (2)$$

همچنین معادله دیگر حاکم بر آبشار با استفاده از تعریف فاکتور جداسازی بدست می‌آید که در این رابطه فاکتور جداسازی در آبشار جداسازی چند جزئی به فرم معادله زیر بیان می‌گردد:

$$\alpha_{ij,n} = \frac{C'_{i,n}/C'_{j,n}}{C''_{i,n}/C''_{j,n}} = \alpha_{0,n}^{M_j - M_i} \quad (i = j - 1, j = 2, \dots, Nc) \quad (3)$$

که در آن i همان جزء کلیدی است که معمولاً به عنوان جزء سبک‌تر در نظر گرفته می‌شود. پارامتر $\alpha_{0,n}$ نیز، ضریب جداسازی برای اختلاف جرم واحد است. M_i و M_j به ترتیب جرم مولی جزءهای i و j می‌باشند. اجزاء طوری مرتب شده‌اند که اگر $i < j$ باشد $M_i < M_j$ است. اگرچه مقدار ضریب جداسازی پایه می‌تواند از یک مرحله به مرحله دیگر تغییر کند اما برای سادگی روش حل، این مقدار ثابت و برابر در نظر گرفته می‌شود.

با کمک معادله زیر شرط محدودیت غلظت‌ها نیز به صورت زیر اعمال می‌شود که مفهوم آن این است که مجموع غلظت همه ایزوتوپ‌ها در هر مرحله برابر یک می‌باشد.

$$\sum_i C_{i,n} = \sum_i C'_{i,n} = \sum_i C''_{i,n} = 1 \quad (4)$$

از مجموع معادلات فوق $(3Nc+2)$ معادله در هر مرحله از آبشار به وجود می‌آید که نیاز به یک معادله دیگر جهت حل معادلات وجود خواهد داشت در نتیجه از مدل آبشار شبه ایده آل معادله زیر برای تکمیل معادلات فوق در نظر گرفته می‌شود تا تعداد معادلات و مجهولات مسئله برابر شود.

$$\theta_{k,n} = \frac{C_{k,n} * L'_{k,n}}{C_{k,n} * L_{k,n}} \quad (5)$$

ابتدا معلومات مسئله به عنوان ورودی داده می‌شود که عبارتند از تعداد مراحل آبشار، مرحله ورود خوراک، تعداد اجزاء به همراه جرم مولی و ترکیب درصد آن‌ها در خوراک ورودی به آبشار، دبی خوراک آبشار و همچنین پارامترهای k و α_0 . برای محاسبه دبی جریان‌ها به یک حدس اولیه از برش یا معلوم بودن بعضی دبی‌ها احتیاج می‌باشد که معمولاً با توجه به سادگی حدس مقادیر برش از آن استفاده می‌شود، زیرا محدوده تغییرات برش مشخص و محدود می‌باشد. پس از آن به وسیله روش تکرار q به محاسبه غلظت‌ها در کل آبشار پرداخته می‌شود. مقادیر محاسبه شده برای جریان‌ها و غلظت‌ها به عنوان حدس اولیه برای شروع روش تکنیک پیوستگی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

در ابتدا جداسازی گاز زنون طبیعی به عنوان خوراک آبشار شبه ایده ال ۱۵ مرحله‌ای با مرحله ورود خوراک ۵ و دبی ۱۰۰۰ گرم بر ساعت در نظر گرفته می‌شود. در این حالت جزء k و برش آن به ترتیب ۳ و ۰/۳ منظور می‌شود. سپس مطالعه پارامتریک برای انتخاب جزء k و مقدار برش مناسب آن برای رسیدن به بالاترین غلظت $Xe-134$ ، انجام می‌شود. در کلیه شبیه سازی‌ها ضریب جداسازی پایه α_0 برابر ۱/۲ در نظر گرفته می‌شود.

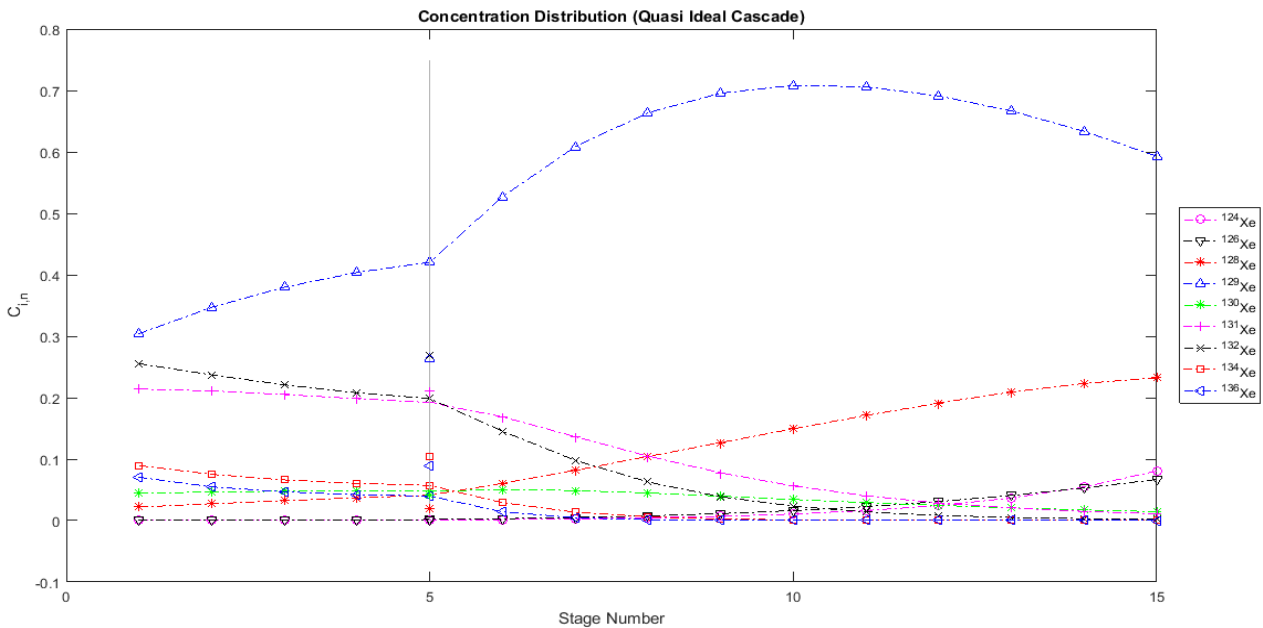
نتایج:

در جدول زیر به ترتیب مقادیر غلظت‌های ایزوتوپ‌های زنون برای شبیه سازی وارد شده است.

جدول شماره (۱): مقادیر غلظت‌های ایزوتوپ‌های زنون

Xe	124	126	128	129	130	131	132	134	136
C_f (wt%)	93e-5	9e-4	1917e-5	2644e-4	408e-4	2118e-4	2689e-4	1044e-4	887e-4

نتایج شبیه‌سازی حاصل از کد تهیه شده در شکل (۲) نشان داده شده است.

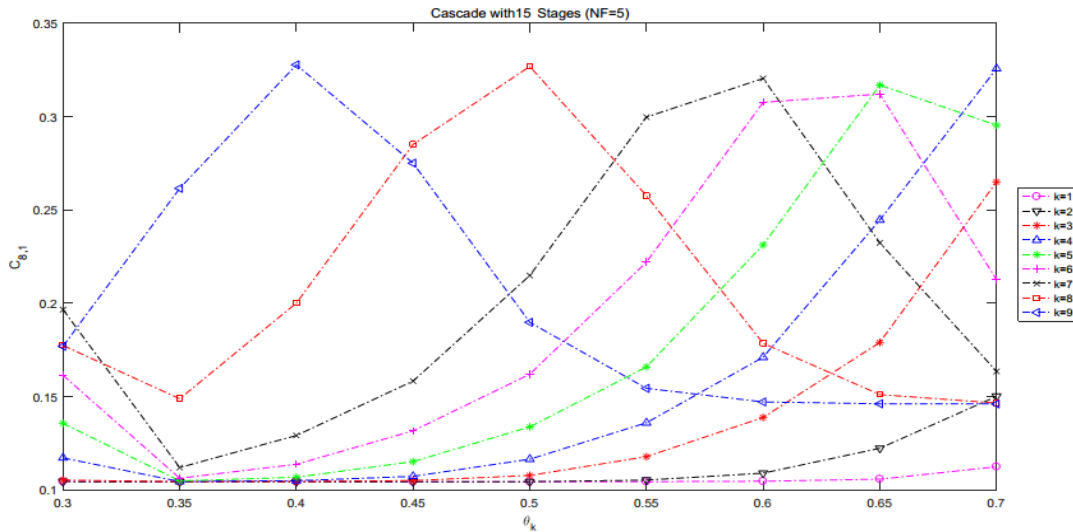
شکل شماره (۲): غلظت های خروجی از آبشار شبه ایده آل

همانگونه که در این شکل مشخص می‌باشد به دلیل اینکه ایزوتوپ Xe-134 جزء ایزوتوپهای سنگین می‌باشد غلظت آن در جریان پسماند بیشتر است و مقدار آن برابر ۱۰ درصد می‌باشد. علاوه بر این برای جداسازی ایزوتوپ ^{134}Xe یک مطالعه پارامتریک بر روی مقادیر $\theta_{k,n}$ و همچنین بر روی جزء k انجام شده تا بتوان در یک زنجیره شبه ایده آل بهترین خروجی را برای این ایزوتوپ بدست آورد. در این خصوص ورودی های این مطالعه پارامتریک به شرح جدول زیر می باشد.

جدول شماره (۲): مقادیر ورودی جهت مطالعه پارامتریک گاز زنون

N	N_f	α_0	F	$\theta_{k,n}$	k
15	5	1.2	1000	$0.3 \leq \theta_{k,n} \leq 0.7$	$1 \leq k \leq 9$

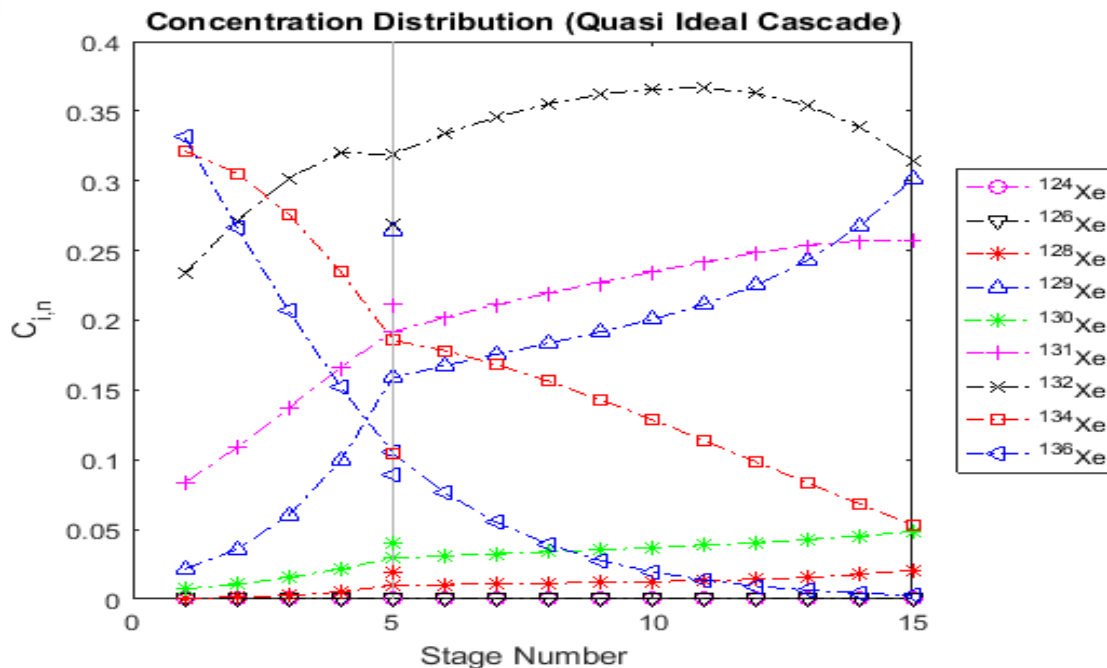
در شکل زیر غلظت های جریان خروجی از سمت پسماند مشاهده می شود.

شکل شماره (۳): غلظت های خروجی از سمت پسماند

همانطور که در شکل شماره (۳) دیده می شود با انتخاب $k=8$ و $\theta_{k,n}=0.5$ ایزوتوپ Xe-134 به حدود ۳۳٪ در جریان پسماند خواهد رسید.

در انتها یک زنجیره شبه ایده آل با انتخاب مقادیر $k=8$, $\theta_{k,n}=0.5$ برای کلیه ایزوتوپ های زنون شبیه سازی شده است که نمودار آن به صورت زیر می باشد.

شکل شماره (۴): غلظت های خروجی کلیه ایزوتوپ های زنون

بحث و نتیجه گیری:

همانگونه که در شکل (۳) مشخص می‌باشد برای k های مختلف حداقل یک $\theta_{k,n}$ وجود دارد که با ازای آن غلظت جزء مطلوب به بیشترین مقدار خود می‌رسد. از آنجا که در صورت انتخاب $\theta_{k,n}$ های نزدیک به 0.3 و یا نزدیک به 0.7 جریانهای زنجیره جریانهای مناسبی نمی‌باشد k ای انتخاب شده است که $\theta_{k,n}$ متناظر با آن نزدیک به 0.5 باشد. با استفاده از نمودارهای بدست آمده می‌توان نتیجه گرفت که برای بدست آوردن بالاترین غلظت ایزوتوپ Xe-134 از سمت پسماند، باید $k=8$ و $\theta_{k,n}=0.5$ انتخاب گردد. در این حالت غلظت ایزوتوپ Xe-134 به حدود 33% در جریان پسماند خواهد رسید. جزئیات بیشتر نتایج بعداً ارائه خواهد شد.

مراجع:

- [1] A. Apelblat, Ilamed-Lehrer, "The Theory of A Real Isotope Enriching Cascade " Journal of Nuclear Energy, Vol, 22, pp 1-14, 1968.
- [2] Sazikin, A.A., "Thermodynamic approach to isotope separation." In: Baranov, V. Yc, ISOTOPE-Property Production, and Application. Izad, Moscow. 2000.
- [3] Shi Zeng, Lu Cheng, Dongjun Jiang, Valentin D. Borisevich, Georgy A. Sulaberidze, "A Numerical Method Of Cascade Analysis And Design For Multi-component Isotope Separation", Chemical Engineering Research And Design, Vol. 92, Pp 2649-2658, 2014.
- [4] Shi Zeng, Chotong Ying, "A Robust and Efficient Calculation Procedure for Determining Concentration Distribution of Multicomponent Mixture", Separation Science and Technology, Vol 35, pp .613-622, 2000.